

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/6/2018
Identifikačné číslo spisu: 8014200384
Dátum vydania rozhodnutia: 20.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8014200384.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov Mgr. Viliama Pohančeniča a JUDr. Anny Peťovskej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): mjr. JUDr. V. G., S., zastúpený: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Námestie sv. Egídia 93, Poprad, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Štúrova 7, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-PO-194-024/2013 zo dňa 31.12.2013, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/24/2014-108 zo dňa 25.10.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/24/2014-108 zo dňa 25.10.2017 z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zamietol žalobu sťažovateľa o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-PO-194-024/2013 zo dňa 31.12.2013, ktorým žalovaný zamietol odvolanie proti služobnému hodnoteniu sťažovateľa ako príslušníka policajného zboru podľa § 27 ods. 6 písm. a/ zák. č. 73/1998 Z. z.

2. Riaditeľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade plk. Mgr. A. N. dňa 30.10.2013 schválil služobné hodnotenie vykonané pplk. Mgr. S.L., riaditeľom odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade č. p.: ORPZ-PP-OPP-11-024/2013 zo dňa 24.10.2013, vypracované podľa § 27 ods. 6 písm. a) zákona, a v ktorom bol prijatý záver, že v zmysle § 27 ods. 4 písm. d) zákona je mjr. JUDr. V. G. služobne zaradený ako riaditeľ Obvodného oddelenia Policajného zboru Levoča, odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky („OO PZ Levoča“) nespôsobilý vykonávať zastavanú funkciu a spôsobilý vykonávať inú, menej zodpovednú funkciu. Zo skutočného stavu 38 policajtov zaradených na OO PZ SR Levoča bolo

vykonaných 30 pohovorov s policajtní a 1 pohovor s odbornou referentkou. Záznamy z týchto vykonaných pohovorov sú evidované na OR PZ Poprad v zbernom spise č. p.: ORPZ-PP-VO-207/2013. Aj na základe vykonaných pohovorov bol vyvodený záver, že riadiaca, organizátorská a kontrolná činnosť menovaného nie je na požadovanej úrovni aj sriadiacou činnosťou nie sú vytvárané priaznivé podmienky na riadny výkon štátnej u podriadených policajtov. Podľa služobného hodnotenia v riadiacej činnosti menovaného možno konštatovať, že tento sa nevie dostatočne uzhdnúť a nerozhodne v skutkovo a právne ťažších veciach, zodpovednosť prenáša na podriadených a v mnohých prípadoch ide najmä o jeho zástupcov, nezaujíma sa o chod Obvodného oddelenia PZ, o realizáciu jednotlivých, či už trestných alebo priestupkových vecí. Spôsob riadiacej, kontrolnej a organizátorskej práce menovaného demotivuje ostatných policajtov, a tým vytvára nepriaznivé pracovné prostredie na OO PZ Levoča. Neplní si základné povinnosti nadriadeného v zmysle § 49 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého má nadriadený vytvárať priaznivé podmienky na riadny výkon štátnej služby a podriadených policajtov viesť k služobnej disciplíne.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky pôvodný rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/24/2014-36 zo dňa 18. februára 2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že závery služobného hodnotenia žalobcu vychádzajú najmä z pohovorov s podriadenými žalobcu. Podnetom na vykonanie týchto pohovorov boli dve anonymné podania. Žalobca so záznamami z pohovoru nebol oboznámený. Na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia bolo nevyhnutné skutkový stav zistený z pohovorov s podriadenými žalobcu objektivizovať výsluchom týchto osôb ako svedkov.

4. Krajský súd v ďalšom konaní na pokyn Najvyššieho súdu Slovenskej republiky predvolal na nariadené pojednávanie dňa 18.10.2017 žalobcu, žalovaného, svedkov za účelom objasnenia skutkového stavu veci a to plk. Mgr. A. N., riaditeľa OR PZ Poprad, pplk. Mgr. S. S., riaditeľa odboru poriadkovej polície OR PZ Poprad, kpt. Bc. S. Z., vtedajšieho zástupcu žalobcu, mjr. Bc. A. T., vtedajšieho zástupcu žalobcu, pplk. Ing. M. W., zástupcu riaditeľa odboru poriadkovej polície OR PZ Poprad, ako aj ďalších príslušníkov Policajného zboru, v tom čase vo výkone služby pod vedením žalobcu ako riaditeľa Obvodného oddelenia PZ Levoča, a to L. N., ppor. S. G., ppor. Mgr. S. C., práp. M. S., práp. A. W., práp. O. J., por. M. O., npráp. F. W., npor. M. C., npor. O.V. a npor. O. B.. Zároveň boli vypočutí na požiadavku žalobcu aj Ing. O. S., vtedajší primátor Mesta Levoča, pplk. Mgr. O. U., vtedajší riaditeľ Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ v Poprade, pplk. Mgr. Z. Z., vtedajší riaditeľ Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Levoči, Mgr. M. D., náčelník Mestskej polície v Levoči.

5. Krajský súd vykonaním dokazovania výsluchom svedkov zistil, že hodnotiace závery uvedené v služobnom hodnotení žalobcu, ako aj v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktoré vychádzali z pohovorov s príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ v Levoči, zodpovedajú záverom služobného hodnotenia. Tieto závery vyplynuli z výpovedí príslušníkov OO PZ SR Levoča, vtedajších zástupcov riaditeľa - kpt. Bc. S. Z., mjr. A. T., ako aj z výpovede riaditeľa žalobcu OR PZ Poprad plk. Mgr. A. N. a bezprostredne nadriadeného pplk. Mgr. S. S..

6. Žalobca bol na nariadenom pojednávaní osobne prítomný. K vyjadreniam svedkov terajších nadriadených (riaditeľa OR PZ Poprad plk. Mgr. N., riaditeľa Odboru poriadkovej polície OR PZ Poprad pplk. Mgr. S. S.) uviedol, že to nebude komentovať, je stále v ich podriadenosti, nemôže sa preto slobodne vyjadriť. Čo sa týka vyjadrení vtedajších podriadených policajtov uviedol, že títo sa rovnako nemôžu slobodne vyjadriť, čo si myslia, lebo sú stále v podriadenosti okresného riaditeľa PZ v Poprade, ktorý je autoritatívny a nedá sa mu oponovať. Služobné hodnotenie považuje za účelové, neobjektívne, nepravdivé, ktoré nezohľadňuje všetky jeho kvality a nebolo vyvážené. Na tvrdenia niektorých vypočutých svedkov (M. W., F. W., O. S., O. S.) žalobca reagoval skôr obhajobou vykonaných pracovných úloh. K vyjadreniu svedkov týkajúcich sa jeho riadiacej činnosti ako riaditeľa obvodného oddelenia nereagoval.

7. Krajský súd na základe pred ním vykonaného dokazovania (zvládanie riadiacich, organizačných a kontrolných úloh žalobcu) považoval za dostatočne náležité vyhodnotený záver žalovaného, že žalobca nie je spôsobilý vykonávať funkciu riaditeľa odboru, a že je spôsobilý vykonávať inú menej zodpovednú

funkciu.

8. Obsahom administratívneho spisu je i list č. ORPZ-PP-OPP-11-026/2013 zo dňa 24.10.2013, ktorým riaditeľ OPP OR PZ v Poprade predkladá odborovému zväzu polície Základná organizácia 10-06 Poprad podľa § 225 ods. 2 zákona návrh služobného hodnotenia žalobcu a žiada o vyjadrenie k tomuto návrhu v lehote do 10 od doručenia. Základná organizácia odborového zväzu polície v SR č. 10-06 Poprad sa k návrhu služobného hodnotenia žalobcu vyjadrila listom č. OZ-35/PO-2-2013 zo dňa 28.10.2013, v ktorom zaujala stanovisko, že sa stotožňuje s návrhom služobného hodnotenia žalobcu. V administratívnom spise sa nachádza aj list zo dňa 30.10.2013 č. ORPZ-PP-VO-305/2013, ktorým riaditeľ OR PZ v Poprade predkladá odborovému zväzu polície Základnej organizácii 10-06 Poprad návrh služobného hodnotenia žalobcu a žiada o vyjadrenie sa k tomuto návrhu. Na základe tohto listu Základná organizácia odborového zväzu polície v SR č. 10-06 Poprad listom zo dňa 30.10.2013 č. OZ-36/PO-2-2013 oznámila OR PZ v Poprade, že po prerokovaní a preštudovaní návrhu služobného hodnotenia sa s týmto stotožňuje.

9. Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu, vykonaním dokazovania výsluchom svedkov dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného spĺňa všetky zákonné kritéria uvedené v § 241 ods. 1, 2a3 zákona o štátnej službe príslušníkov PZ, je z neho zrejmé, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol žalovaný vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval. Rozhodnutie teda je aj dostatočne a presvedčivo odôvodnené.

10. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť. Uviedol, že v plnom rozsahu zotrúva na dôvodoch, ktoré opakovane uvádzal v odvolaní v správnom konaní ak aj v správnej žalobe a následne v ďalších písomných vyjadreniach.

11. Sťažovateľ namietal nedodržanie ustanovenia § 27 ods. 6 zák. č. 73/1998 Z. z. Uviedol, že žalovaný nespochybnil a správny súd to taktiež konštatoval, že sťažovateľ bol najprv služobne hodnotený dňa 26.09.2008 a následne až 24.10.2013. Podľa krajského súdu, ktorý poukazoval na uznesenie kasačného súdu je potrebné citované ustanovenie vykladať tak, že policajt je hodnotený za dobu, ktorá uplynula od schválenia predchádzajúceho služobného hodnotenia. Citované ustanovenie má byť pritom organizačnou normou adresovanou žalovanému, za aké obdobie má vykonať hodnotenie policajta. Sťažovateľ zastáva názor, že s poukazom na § 32 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z. nemožno konštatovať, že služobné hodnotenie platí až do dňa vykonateľnosti nového hodnotenia; služobné hodnotenie platí síce do vykonateľnosti nového hodnotenia, avšak toto musí byť vydané v rámci zákonnej 5-ročnej lehoty. Iný výklad by podľa názoru sťažovateľa nebol logický.

12. Podľa sťažovateľa ustanovenie § 27 ods. 6 zák. č. 73/1998 Z. z. jednoznačne a explicitne stanovilo lehotu, pred uplynutím ktorej má príslušný orgán vykonať služobné hodnotenie policajta. Sťažovateľ mal byť znovu hodnotený najneskôr dňa 26.09.2013 a preto služobné hodnotenie vykonané až dňa 24.10.2013 a schválené dňa 30.10.2013 bolo vydané po lehote. Žalovaný teda pochybil, keď nedodržel zákonnú lehotu stanovenú na vykonanie ďalšieho služobného hodnotenia a rozhodnutie vydané v konaní pri nedodržaní kogentných ustanovení zákona nemožno preto považovať za zákonné. K takémuto názoru dospel aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 2SŽO/148/2009 zo dňa 27.01.2010, ktorý v obdobnej veci. Namietal, že vec mala byť predložená veľkému senátu podľa § 22 ods. 1 písm. a/ SSP.

13. Sťažovateľ ďalej namietal, že krajský súd síce doplnil dokazovanie a vykonal výsluchy navrhnutých svedkov na pojednávaní dňa 18.10.2017. Podľa sťažovateľa však uvedené výpovede nepreukazujú, resp. nepotvrdzujú závery správnych orgánov. Na OO PZ Levoča PZ Levoča sťažovateľ riadil až 40 policajtov vo výkone a dvoch zástupcov. Výpovede svedkov však predstavujú len ich subjektívny názor na činnosť sťažovateľa. Žalovaný pritom navrhol iba radových policajtov, ktorých vybral zrejme

subjektívnym spôsobom tak, aby prezentovali jeho názor na prácu sťažovateľa. Predvolaní svedkovia okrem toho tvorili len štvrtinu z celkového počtu policajtov na OO PZ Levoča, a preto nemožno konštatovať, že z ich výsluchu bolo možné objektívne vyvodíť závery o spôsobe riadenia obvodného oddelenia sťažovateľom a o jeho schopnostiach a kvalitách.

14. Počas hodnoteného obdobia pod vedením sťažovateľa boli na ním riadenom útvare dosahované výborné výsledky, či už v objasnenosti trestných činov, priestupkov alebo na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Na osobu riaditeľa OO PZ Levoča neboli zo strany občanov podané žiadne sťažnosti. Na základe uvedeného možno vyvodíť záver, že občania boli s prácou polície v Levoči spokojní, je preto nelogické negatívne hodnotenie zo strany OR PZ Poprad, čo iba potvrdzuje zaujatosť riaditeľa OR PZ Poprad voči osobe sťažovateľa. Sťažovateľ má za to, že dôležitým a určujúcim ukazovateľom spokojnosti s prácou polície má byť názor občanov, pre ktorých tu polícia je, nie svojvôľa nadriadených. Vychádzajúc z vyššie uvedeného s poukazom na plnenie úloh PZ, ktoré mu vyplývajú zo zákonov a interných predpisov, možno podľa sťažovateľa konštatovať, že prácu polície nemožno vnímať iba z pohľadu nadriadeného, ale komplexne z pohľadu verejnosti ako celku, keďže polícia je tu pre pomoc a ochranu občanov.

15. V danom prípade tak podľa názoru sťažovateľa dochádza k stretu dvoch rovnocenných dôkazov - tvrdení, z ktorých jeden (tvrdenie sťažovateľa) bol správnym orgánom a následne aj správnym súdom bezdôvodne vyhodnotený ako nepravdivý, pričom súd dal bez ďalšieho prednosť tvrdeniu žalovaného. Sťažovateľ však zastáva názor, že v správnom konaní nesmie byť na ujmu objektívnosti zistenia skutkového stavu, aby dve skupiny rovnocenných dôkazov boli vyhodnotené v prospech jednej len preto, že ide o dôkaz produkovaný správnym orgánom.

16. Sťažovateľ navrhoval, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby napadnuté rozhodnutia žalovaného zrušil a konanie zastavil.

17. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 24.01.2018 ku kasačnej sťažnosti uviedol, že k opakovanej námietke na včasnosť vykonania služobného hodnotenia žalobcu poukazuje, že o danej otázke už rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) uznesením 3Sžo/150/2015 zo dňa 22.02.2017 v konaní, ktoré predchádzalo rozsudku KS Prešov zo dňa 25.10.2017, a podľa uvedeného hodnotenia postupoval aj konajúci KS Prešov (uvedené vyplýva z bodu č. 58) v napadnutom rozsudku zo dňa 25.10.2017. Poukazoval tiež, že NS SR v žalobcom poukazovanom rozsudku sp. zn. 2 Sžo/148/2009 nekonštatoval obligatórnu, resp. automatickú nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, ale iba ako fakultatívnu (t. j. v zmysle „môže mať za následok nezákonnosť...“, čím vzťahovať obligatórne na všetky ďalšie prípady, eventuálne hodnotenie NS SR je nedôvodné. Z tohto dôvodu žalovaný danú námietku žalobcu považoval za vysporiadanú a neopodstatnenú. Žalovaný sa pritom k otázke včasnosti služobného hodnotenia žalobcu už vyjadril aj v odvolaní zo dňa 02.04.2015 proti rozsudku KS Prešov sp. zn. 5S/24/2014-36 zo dňa 18.02.2015 a na svojom stanovisku zotráva aj naďalej (uvádza ho bod č. 1 odvolania na stranách č. 2 až č. 3). K bodu č. III. kasačnej sťažnosti žalovaný zastával názor, že KS Prešov sa pri rozhodovaní vo veci zaoberal aj posúdením, či rozhodnutie žalovaného bolo vydané na základe náležité zisteného stavu veci. Jednotlivé body, resp. rozhodné okolnosti, ktoré ho viedli k tomu, aby vo veci rozhodol tak, že odvolanie proti napadnutému služobnému hodnoteniu zamietol, boli zabezpečené včas a všetky tieto podklady - dôkazy, boli zabezpečené zákonným spôsobom a boli aj súčasťou spisového materiálu tak prvostupňového orgánu, ako aj odvolacieho orgánu, t. j. žalovaného.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej „kasačný súd“) vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd.

20. Kasačný súd konštatuje, že rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 2 Sžo/148/2009 zo dňa 27.10.2010 netvorí prejudikaturu pre toto konanie ohľadne. Ide o skutkovo odlišnú vec, pretože hodnotiteľ v tomto prípade hodnoteného policajta nepoznal z jeho činnosti aspoň 6 mesiacov a preto hodnotenia mala v zmysle § 28 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z. z. vykonať komisia, zriadené nadriadeným, ktorý policajta do funkcie ustanovil. V danom prípade išlo o to, aby policajta hodnotil bezprostredne nadriadený, ktorý policajta osobne poznal z jeho činnosti aspoň 6 mesiacov.

21. V služobnom hodnotení žalobcu zo dňa 24.10.2013 sa výslovne uvádza, že „služobné hodnotenie na mjr. JUDr. V. G. (ďalej len menovaný) je vykonané v zmysle § 27 ods. 6 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov. Naposledy bol služobne hodnotený 26.09.2008, kedy bol zaradený na funkciu zástupca riaditeľa OO, kde bol hodnotený, ako spôsobilý vykonávať zastavanú funkciu a neboli mu a uložené žiadne úlohy.“

22. Podľa § 27 ods. 6 písm. a/ zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v priebehu štátnej služby sa služobné hodnotenie vykoná najmenej raz za päť rokov.

23. Podľa § 27 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je služobne hodnotený za dobu, ktorá uplynula od schválenia predchádzajúceho služobného hodnotenia.

24. Kasačný súd zistil, že sťažovateľ vníma 5 ročné obdobie služobného hodnotenia podľa § 27 ods. 6 písm. a/ zák. č. 73/1998 Z. z. tak, že v rámci tejto lehoty musí byť proces hodnotenia policajta skončený vydaním rozhodnutia v tejto lehote. Túto lehotu sťažovateľ vykladá ako prekluzívnu.

25. Kasačný súd konštatuje, že ustanovenie § 27 ods. 6 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. je organizačnou normou adresovanou žalovanému za aké obdobie má vykonať hodnotenie policajtov. Pripustením výkladu, že ak nadriadený, prípadne iný oprávnený orgán nestihol vykonať služobné hodnotenie (vydať rozhodnutie) v lehote piatich rokov odo dňa vykonania posledného služobného hodnotenia by znamenalo, že daný príslušník policajného zboru by za uplynulé obdobie už nikdy nemohol byť hodnotený a znamenalo by to prekážku napr. aj jeho kariérneho postupu, ak by práve v danom období preukazoval také pracovné výsledky, ktoré by jeho kariérny postup v tom období odôvodňovali. V danom prípade služobné hodnotenie bolo vykonané v lehote 5 rokov a 1 mesiac od predchádzajúceho hodnotenia. Kasačný súd túto okolnosť nepovažuje za právnu vadu.

26. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že podkladom služobného hodnotenia boli aj pohovory vykonané riaditeľom OR PZ SR Poprad s jednotlivými policajtami OO PZ SR Levoča, záznamy zo dňa 17.05.2013 sp. zn. ORPZ-PP-OPP-63-028/2013 (čl. 4-36) administratívneho spisu. Tieto osoby boli dodatočne vypočuté krajským súdom v zmysle § 119 SSP a § 120 písm. a/ SSP v postavení svedkov.

27. Podľa § 119 SSP správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci.

28. Podľa § 120 písm. a/ SSP správny súd nie je viazaný skutkovým stavom zisteným orgánom verejnej správy a môže sám vykonať dokazovanie, ak to považuje za nevyhnutné na rozhodnutie vo veci.

29. Z obsahu svedeckých výpovedí policajtov OO PZ SR Levoča na pojednávaní pred krajským súdom dňa 18.10.2017 vyplýva, že došlo „k strate komunikácie“ a k strate vzájomnej dôvery medzi sťažovateľom ako riaditeľom OO PZ SR Levoča a jeho podriadenými. Konkrétne pochybenia pri výkone riadiacej pôsobnosti sťažovateľa neboli preukázané. Išlo skôr o vnímanie výkonu jeho riadiacej pôsobnosti podriadenými ako „neprimeraná prísnosť“. Sťažovateľ bol vypočutý v procesnom postavení žalobcu a okrem iného uviedol: „Čo sa týka tých vecí, ktoré tu boli často povedané ohľadom trestania, ohľadom tých záležitostí, že som neprimerane trestal. Ja ako riaditeľ obvodného oddelenia som bol povinný plniť pokyny svojich nadriadených, čiže pána S. a okresného riaditeľa. Keď oni začali v roku

2012 v jeseni tlačiť na mňa tým spôsobom, oni mi nedali žiadny písomný pokyn, ale telefonicky alebo osobne mi povedali: Počúvaj, potrestáš toho a toho policajta, dáš mu taký a taký trest. Tak ja som bol povinný to splniť. To nebolo z mojej iniciatívy, že ja som si postavil hlavu a teraz idem trestať“.

30. Kasačný súd konštatuje, že na služobné hodnotenie policajta sa vzťahuje správna úvaha hodnotiacich orgánov. Hodnotenie preto nevyhnutne obsahuje subjektívny prvok v podobe vytvárania úsudku. Súdny prieskum zákonnosti služobného hodnotenia sa uskutočňuje v rozsahu podľa § 27 ods. 2 SSP. Funkcia riaditeľa obvodného oddelenia PZ je výrazne spojená s organizačnými schopnosťami, s akceptáciou kolektívu a komunikáciou s ním. Kasačný senát z obsahu spisu nezistil vybočenie záverov hodnotiacich orgánov z medzí ich správnej úvahy povolenej zákonom (§ 27 ods. 2 SSP). Tieto závery potvrdili krajským súdom vypočutí svedkovia. Sťažovateľ bol hodnotený kladne osobami - svedkami mimo policajného zboru.

31. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevznikol.

32. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.